

UNE UNION LOYALE

L'événement du don de la Torah est considéré comme un "mariage" entre Dieu et le peuple juif. Quelle forme de fidélité cette relation exige-t-elle ?

PERSPECTIVES JUIVES

SELON LES ENSEIGNEMENTS DU RABBI DE LOUBAVITCH

THE
SHLUCHIM
OFFICE

CHAVOUOT

Pour soutenir cette publication,
faites un don sur allodons.fr/perspectives-juives

©

Tous droits réservés à

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

(+1) 718 221 0500

5783- 2023

Shluchim Office

Directeur Rav Gedalya Shemtov | Directeur du Développement Rav Mandy Shemtov

Éditeurs

**Rav Avraham Greenberg
Rav Zusha Greenberg**

Hébreu

**Rédaction linguistique | Rav Zushe Greisman
Relecture | Rav Menachem Wilhelm**

Anglais

**Traduction et édition | Rav Mendel Super
Relecture | Rav Mendel Levertov**

Français

**Traduction et édition | Rav Yahir Elbaze
Correction & relecture | S. Elbaz**

Espagnol

Traduction et édition | Rav Rafi Tawill

Portuguais

**Traduction | Mr. Yitzchak Dayan
Édition | Rav Yeshaya Dayan
Mise en page | Mike Katan**

Conception graphique | Mussie Wolosow

Site Web | Yuval Katz and Yisrael Visotsky

Administration | Mendel Greenberg

Comité consultatif :

Rav Asher Deren - Cape Town, Afrique du Sud

**Rav Mendy Gerlitzsky - Tel Aviv, Israel
Rav Levi Greenberg - El Paso, Texas**

Rav Dovid Goldberg - São Paulo, Brésil

Rav Levi Shaikovitz - Kfar Chabad, Israel

Rav Mandy Greenberg - Twinsburg, Ohio

Rav Shmuel Friedman - Bahia Blanca, Argentine

Fondé en 2007 à la mémoire de Rav Gabi and Rivky Holtzberg de mémoire bénie
Emissaires du Rabbi à Bombay

A. Un Débat Céleste

>> Le Rabbi

Moïse & les anges

La Torah possède une forme d'expression spirituelle dans les cieux, en plus de sa manifestation physique dans le monde matériel.

Avant que la Torah ne descende dans ce monde, elle existait dans les sphères spirituelles, et même les anges ont demandé qu'elle leur soit donnée, comme il est dit : "accorde ta majesté aux cieux."

Source 1 Talmud, Traité Chabbat 88b

Rabbi Yehochoua ben Lévy a dit :
Lorsque Moïse monta au ciel,
les anges dirent à Dieu : Maître
de l'univers, qu'est ce qu'une
créature née d'une femme fait ici ?

Il est venu recevoir la Torah,
répondit Dieu.

Ils s'écrièrent : « Ce précieux trésor que Tu as gardé pendant neuf cent soixante-quatorze générations avant la création du monde, Tu veux le confier à un être de chair et de sang ! Qu'est-ce que l'homme, pour que tu te souviennes de lui ? Et le fils de l'homme, pour que tu prennes garde à lui ? (Ps. 5 ;8) Que ton nom est magnifique sur toute la terre ! Ta majesté s'élève au-dessus des cieux ».

Le Saint, béni soit-Il, demanda alors à Moïse de répliquer [aux anges].

וַיֹּאמֶר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בָּנֵן לְוִי: בְּשַׁעַת שְׁלָחָה מֵשָׁה אָמָרוּ מֶלֶךְ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: רַבּוֹן שְׁלָל עֲוֹלָם, מָה לִילּוֹד אַשָּׁה בְּגִינְיוֹ?

אָמָר לְהָנָן: לְקַבֵּל תּוֹרָה בָּא.

כשם שעונייני התורה ישנים בעולם למטה
כפי ששיכים לגוף גשמי, כמו כן ישנים
עונייני התורה כפי שהם למעלה.

כי הנה, Kodom Shiradha haTorah למטה היה
כבר התורה למעלה, ועד שה מלאכים
ביקשו שה תורה ניתנת להם, "תנה הוודך
על השמים" (כפי שמובא בגמרא במסכת
שבת⁽²⁾).

Rabbi Yehochoua ben Levi Un sage talmudique dont la vie était remplie d'événements miraculeux. Grâce à sa piété légendaire, il rencontrait fréquemment le prophète Élie, qui lui enseignait la dimension cachée de la Torah. On raconte que lorsqu'il est décédé et qu'il est allé au paradis, Élie est venu le saluer, disant : "Ils ont fait de la place ici pour ben Levi."

אָמָר לְפָנָיו: חַמְדָה גִּנְזִירָה שְׁגִנְזִירָה לְךָ תְּשַׁעַם מִאוֹת וְשָׁבָעִים וְאֶרְבָּעָה דָּרוֹת קֹזֶם שְׁגִבְרָא הָעוֹלָם, אָתָּה מַבְקָשׁ לִיתְנַהֵה לְכָשֵׁר וְדָם? מָה אָנוֹשׁ כִּי תְּזַפְּרָנוּ וְכֵן אָדָם כִּי תְּפַקְּדָנוּ? ה' אָדָנָנוּ מָה אָזִיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תַּנָּה הוֹדָך עַל הַשְּׁמִימִים! .

אָמָר לוּ קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְמֵשָׁה: הַחְזִיר לְהָנָן תְּשִׁיבָה.

Moïse Lui dit : « Souverain du monde, je crains trop qu'ils ne me brûlent avec l'haleine de leur bouche. » [Le Seigneur] lui demanda alors de saisir le Trône Divin avant de répliquer aux anges...

Moïse Lui demanda alors : « Souverain du monde, dans la Torah que Tu veux me donner, qu'est-il écrit? Je suis l'Éternel, ton Dieu, qui t'a fait sortir du pays d'Égypte». Puis, s'adressant aux anges il dit : « Etes-vous allés en Égypte ? Avez-vous été esclaves de Pharaon ? Ouel besoin avez-vous de la Torah ?

Quant à ce qui y est écrit ensuite, Tu n'auras pas d'autres dieux devant ma face : résidez-vous au milieu de nations idolâtres ?

(Il y est aussi écrit] Souviens-toi du jour du repos pour le sanctifier : en quoi avez-vous besoin d'un jour de repos ? Est-ce que vous travaillez ?

Et ceci : Tu ne feras pas d'affaires : le commerce est-il en usage parmi vous ?

(Moïse continua) Honore ton père et ta mère : en avez-vous ?

Il y est écrit aussi Tu ne tueras point, Tu ne commettras point d'adultére, Tu ne voleras point. Connaissez-vous la jalouse ? Y a-t-il en vous de mauvais penchants ? »

Aussitôt les anges se mirent à louer le Saint, bénî soit-Il...

Chacun se montra amical envers Moïse et lui transmit un secret, car il est dit Tu es monté sur la hauteur, tu as emmené des captifs, tu as pris des dons en tant qu'homme !? (Ps. 68, 19), ce qui signifie :

Parce que tu as été méprisé en tant qu'homme, tu as pris, en compensation, des dons.

אמר ר' פנוי: רבונו של עולם,
מתיירא אני טמא ישרפוני
בקהל שבפיקיהם.

אמר לו: אַחֲזֹע בְּכֶפֶא כָּבוֹדִי
וְחַזּוֹר לְהַן מִשְׁוִיכָה...

אמר ר' פנוי: רבונו של עולם,
תורה שאיתה נתן לי מה כתיב
בה? "אנכי ה' אלקיך אשר
הוציאתיך מארץ מצרים". אמר
להן: למקרים ירידם? לפרעה
השתעבךם? תורה מה תהא
לכם?

שוב: מה כתיב בה? לא יהיה
לך אלקים אחרים. בין עמי
אףם שרוין, שעובדין עצובות
גולולים?

שוב: מה כתיב בה? זכור את
יום השבת לקדשו – כלום
אףם עושים מלאכה, שאם
אריכין שבות?

שוב: מה כתיב בה? לא תשא
– משא ומתן יש בינייכם?

שוב: מה כתיב בה? "כבד את
אביך ואת אמך" – אב ואמ ייש
לכם?

שוב: מה כתיב בה? לא
תרצח, לא תגניף, לא
תגונב. קנאה יש בינייכם? zwar
הרע יש בינייכם?

מיד הוזו לו להקדוש ברוך
הוא...

מיד כל אחד ואחד נעשה לו:
אהוב ומסר לו דבר, שנאמר:
עלית לмерום שכית שכיב
לקחת מתקנות באדם – בשבר
שקרואה "אדם", לחתת מתקנות.

Même l'ange de la mort lui révéla quelque chose ; en effet Aaron offrit le parfum et il fit l'expiation pour le peuple. Il se plaça entre les morts et les vivants (Nom. 47,16). Si [l'ange de la mort] n'avait pas enseigné à Moïse comment procéder, par quel moyen [Aharon] l'aurait-il su ?

אֲפִילָא קְהֻנּוֹת מֶסֶר לוֹ
דָּבָר, שֶׁנְאָמָר: "וַיִּתֵּן אֶת
הַקְטָרָת וְכַפֵּר עַל הַעַם",
וְאָמָר: "וַיַּצְמַד בֵּין הַמְּתִים
וּבֵין הַחַיִים וְגַוּ" – אִם לֹא
שֶׁאָמָר לוֹ מֶלֶךְ קְהֻנּוֹת סָגָלה
זֹ, הַאֲםָתָה יָדַע?

>> Le Rabbi

Que pensaient-ils ?

La demande des anges semble difficile à comprendre. Les anges étaient incapables d'observer les lois de la Torah qui se rapportent au monde physique. Par exemple, les lois du mariage n'ont aucun sens pour les anges. Pourquoi donc ont-ils demandé que la Torah leur soit donnée ?

En réalité les anges ont demandé à recevoir l'aspect spirituel la Torah. C'est une dimension de la Torah que les anges peuvent également étudier.

ולכאורה אין מובן: כיוון שאצל מלאכים
לא שייכים ענייני התורה כפי שהם בעולם
למטה, כמו העניין של קידושי איש ואשה
שאינו שיך כלל אצל מלאכים – אם כן
מה הייתה בקשתם שהتورה תינתן להם?

ועל כן צריך לומר, שה מלאכים ביקשו
לקבל וללמוד את התורה כפי שהיא
ברוחניות³, שכן, ענייני התורה ישנים
גם ברוחניות, ותורה צו – כמו שהיא
ברוחניות העניינים – יכולם גם המלאכים
ללמדה.

Section facultative : L'étude de la Michna dans les cieux.

Source 2 Otsar Rechimot, p. 302

Je vais maintenant vous raconter une histoire, comme je vous l'ai promis la nuit de Sim'hat Torah. Ne me demandez pas plus de détails, car je ne vous les donnerai pas. Reb Chmouel Ber de Borissov entretenait une relation très proche avec Le Rabbi Rachab

(Rabbi Chalom Ber le cinquième Rabbi de Loubavitch), mais il ne raconta jamais cette histoire au Rabbi (le sixième Rebbe) jusqu'à ce qu'il soit vieux et qu'il sente que son temps était venu.

Voici l'histoire :

La nuit de Simhat Torah en 1853, Reb Chmouel Ber s'était endormi(...) À côté de la maison du Tsema'h Tsedek (le troisième Rabbi). il y avait une aile séparée où vivait Le Rabbi Maharach (le quatrième Rabbi).

Quand Reb Chmouel Ber se réveilla, il entra dans une pièce annexe de la maison du Tsema'h Tsedek. Soudain, la porte du bureau du Tsema'h Tsedek s'ouvrit et il se précipita vers la maison du Rabbi Maharach et frappa à la fenêtre.

Le Tsema'h Tsedek et Le Rabbi Maharach, entrèrent ensuite dans la pièce annexe où se tenait Reb Chmouel Ber. Tremblant d'admiration, Reb Chmouel Ber entendit le Tsema'h Tsedek dire au Rabbi Maharach : "mon grand-père, l'Alter Rebbe (le premier Rabbi - Auteur du Tanya), a promis de venir m'enseigner une Michna du traité SouCCA telle qu'elle est étudiée dans le royaume inférieur du Gan Eden." Ils entrèrent ensuite dans la chambre du Tsema'h Tsedek. Reb Chmouel Ber colla son oreille à la porte, entendit le début de la discussion, puis s'endormit.

אָסְפֵר לִכְמַמְשִׁיחָה, כַּאֲשֶׁר
הַבְּطַחַתִּי אָזְר לְשִׁמְחַת תֹּרָה,
וְלֹא פְשַׂאַלְוּ פָרְטִי הַעֲכָדָא, כִּי
לֹא אָסְפֵרּ.

ר' שְׁמוֹאֵל בַּעַר מִבּוֹרִיסּוֹב, הִיה
בִּידִידּוֹת בִּוּתָר עִם אַדְמוֹר
נִשְׁמָתוֹ עָזָן [הַרְבִּי הַרְשָׁ"ב], וְאַף

Reb Chmouel Ber de Borissov
C'était l'un des grands hassidim à Loubavitch. Il était l'élève de quatre Rabbis : le Mitteler Rebbe, le Tsema'h Tsedek, Le Rabbi Maharach et Le Rabbi Rachab.

עַל פִּי כֵּן, עַל דָּבָר זֶה (הַעֲכָדָא
דַּלְקָמָן) לֹא סְפֵר לוֹ מַעֲלָם, וּמְךָ
כְּשַׁהֲרָגִישׁ שְׁקָרְבוּ יְמִין, סְפָרָה
לְאַדְמוֹר נִשְׁמָתוֹ עָזָן.

וזה דבר העכדא:

בשנת תרי"ד בלילה שליחת תורה,
גרדים ר' שְׁמוֹאֵל בַּעַר ... וכצד בית
הצמחי צדקה היה חדר צדדי שנמשך
ומסתעף מן הבית כמיון קבנה, ושם
דר אַדְמוֹר מִהְרָ"שׁ נִשְׁמָתוֹ עָזָן.

לאחר זמן, הקיע ר' שְׁמוֹאֵל בַּעַר
משנתו, והזדחל לחדר השני בדירת
הצמחי צדקה, והגעה פתאום לנפתחה
דלת חדר הצמחי צדקה, ויראהו יוצא
בקוחירות, ויצא ורדפק בחלונו דירת
אַדְמוֹר מִהְרָ"שׁ נִשְׁמָתוֹ עָזָן,

וינגןו שְׁנֵיהם – הצמחי צדקה
ואַדְמוֹר מִהְרָ"שׁ נִשְׁמָתוֹ עָזָן – אל
החדר שם בפנה עמד ר' שְׁמוֹאֵל
בער, ורעדה אַחֲתָגָה, וינשמע אֶת
הצמחי צדקה אומר לאַדְמוֹר מִהְרָ"שׁ
נִשְׁמָתוֹ עָזָן: זקנִי (אַדְמוֹר הַזָּקָן)
הבטיח לבוא וללמוד ממנה במלוכה
סכה, כי שלו מדים נכנסו לחדר
עָזָן תפחתון, ושניהם נכנסו לחדר
הצמחי צדקה. ויגש ר' שְׁמוֹאֵל בַּעַר
אל הַדָּלָת, וינשמע דבריהם אַחֲדִים,
וירדם.

B. Comment se marier ?

Source 3 Talmud, Traité Kidouchine 2a

Une femme est fiancée par l'argent, par un document légal ou par la cohabitation.

האשה נקנית בכסף, בשטר וביבאה.

Rachi

Argent: Il lui donne de l'argent ou un objet de valeur équivalente et lui dit : "Par la présente, tu es fiancée à moi".

רש"

בכֹסֶף - נוֹתֵן לָהּ כֹסֶף או שׁוֹהַ כֹסֶף,
וְאָמַר לָהּ: הִנֵּי אַתְ מִקְדְשָׁת לִי. שֶׁתֶּר
- כוֹתֵב לָהּ עַל הַנִּיר, אֲרֵךְ עַל פִּישָׁאַנוּ
שׁוֹהַ פְּרוֹטָה, "הִנֵּי אַתְ מִקְדְשָׁת לִי".
בְּיָהּ - בָּא עַלְיכָה וְאָמַר: "הַתְּקֻדְשֵׁי
בְּבִיאָה זוּ".

Document: Il écrit sur un papier, même si le papier n'a aucune valeur : "Par la présente, tu es fiancée à moi".

Cohabitation: Ils ont des relations matrimoniales et il dit : "Sois fiancée à moi".

>> Le Rabbi

Une femme mariée est consacrée

La Michna qui ouvre le traité Kidouchine déclare : "Une femme est fiancée de trois manières... par l'argent, par un document légal ou par la cohabitation". Le sens simple de cette Michna concerne la relation entre un homme et une femme, qui est appelée *kidouchine*, les fiançailles. L'homme sanctifie la femme à lui, et la femme est sanctifiée à lui.

בהתחלת מסכתקידושין⁴ שנינו:
האשה נקנית בשלוש דרכיהם...
בכף בשטר וביבאה". ופשטות
הדברים - שמדובר אודות הקשר
והשייכות בין איש ואשה בישראל,
שנקרא בשם "קידושין", שהאיש
מקדש את האשה והאשה נעשית
מקדשת לו.

Le mot *kidouchine* signifie littéralement "sanctification". Le Talmud explique que ce mot est utilisé pour les fiançailles car il rend la fiancée interdite à tout autre homme, comme le *hekesh* (les objets consacrés au service du Temple et qui ne peuvent être utilisés pour autre chose). Cela signifie qu'en plus du lien unique créé entre l'homme et la femme, il y a également une dissociation du reste du monde.

ומבוואר בגמרא⁵ שהקשר בין איש
ואשה נקרא בשם "קידושין" -
לפי ש"אסר לה אכולא עלמא
כהקדש", היינו, שנוסף לכך
שנעשית שייכות מיוחדת בין
האיש והאשה, ניתוסף גם ביחס
 לכל העולם, ש"אסר לה אכולא
עלמא כהקדש",

5. קידושין ב. ריש ע"ב

4. קבוצת התלמידים הגל למדו באותו זמן מסכת קידושין
(המוני).

Cette exclusivité totale est un élément clé des fiançailles, à tel point qu'elle lui donne son nom, "kidouchine", pour refléter la nature du lien et de l'engagement uniques entre un homme et une femme.

Source 4 Talmud, traité Kidouchine 2a

Pourquoi le mariage est-il appelé *kidouchine*? Parce qu'avec cet acte, la femme devient interdite au reste du monde, comme quelque chose de saint et consacré.

ולא עוד אלא שהיחס השילילי לכל העולם ("אסר לה אכולא עלמא כהקדש") הוא עניין עיקרי, עד כדי כך שעל שם זה נקרא כללות הקשר והשייכות שבין איש לאשה בשם "קידושין".

ומה טעם ה של לשון זו של חכמים
שקוראים ללקחת אשה "קדושים"?
— ממשום שאסור אותה בעלה
בקדושתה על כל העולם כהקדש, וכן
משפטם בלבazon "קדושי" אשה.

>> Le Rabbi

Trois façons de se marier

Les *kidouchine* peuvent être effectués de trois manières : par l'argent, par un document légal et par la cohabitation. La Michna et le Talmud discutent des détails juridiques de ce sujet.

Il existe des différences fondamentales entre chacune des trois formes de *kidouchine*.

L'argent: Lorsqu'un homme donne de l'argent à une femme (ou un objet de valeur) dans le but de se fiancer avec elle, il ne donne pas une partie de son propre corps. L'argent est totalement extérieur à lui. Cependant, bien qu'externe à la personne, l'objet doit valoir au moins un *perouta* (une somme suffisante pour acheter des besoins humains de base). Une somme inférieure est considérée insignifiante et n'affecte pas les *kidouchine*.

וענין זה נעשה בשלוש דרכים, בכסף, בשטר ובביהה, כאמור פרטى הדברים זהה בהמשך דברי המשנה והגמרא.

וככלות החלוקת בין שלוש הדרכים שעיל ידן נקנית האשה לבעה:

כסף: כאשר האיש נותן לאשה כסף או שווה כסף - הרי אינו נותן חלק מגופו, כי אם דבר חיצוני בלבד, אבל, דבר חיצוני זה צריך להיות בעל חשיבות - "בפרוטה ובשוה פרוטה"⁶, שבזה יכולה לקנות חיי נפשה, מה שאין כן פחות משויה פרוטה שאינו דבר חשוב להיות קשור עם חיות הנפש.

>> Le Rabbi

Le document : Il n'est pas nécessaire que le document ait une valeur en soi. L'homme doit écrire sur le document "tu es consacrée à moi", et la femme accepte de plein gré.

Cohabitation : Il s'agit d'une connexion profondément intime entre l'homme et la femme. C'est là le but ultime du mariage : "soyez féconds, multipliez-vous et remplissez la terre".

L'idée générale des *kidouchine* et des trois moyens de le réaliser ont également une dimension spirituelle.

שטר: גם כאשר השטר כשלעצמו אינו שווה פרוטה⁸, מכל מקום, כאשר הבעל כותב על השטר הרוי את מקודשת לי, והאשה מקבלת את השטר ברצונה (שהרי קידושין צוריכים להיות ברצון האשה⁹), הרוי היא מקודשת.

bijah: היה השיכות הפנימית בין האיש לאשה, ועל ידי זה נעשית תכלית עניין הקידושין - "פְרוּ וּרְבוּ וּמְלָאוּ אֶת הָאָרֶץ"¹⁰.

ויש לבאר תוכן כללות עניין הקידושין וחולותם על ידי שלוש דרכיהם הנ"ל - בروحניות העניינים.

.9. שם, ב. ב. רמב"ם הל' אישות רפ"ד.
.10. בראשית א, כה.

.7. ראה תנייא פל"ז (כח, סע"ב).
.8. קידושין ט, א.

C. Mariage avec Dieu

Source 5 Michna, Traité Yadayim 3:5

Rabbi Akiva a dit : "Le monde entier en valait la peine seulement pour le jour où le Cantique des Cantiques a été donné au peuple juif, car tous les écrits sont saints, et le Cantique des Cantiques est saint des saints".

אמיר רבי עקיבא, אין כל העולם כולו
כדיי ביום שגפנן בו שיר השירים
ליישראל, של הפתוחים קדש, ושיר
השירים קדש קדשים.

>> Le Rabbi

Le mariage avec la Torah

Nos sages enseignent que le Cantique des Cantiques, qui décrit une relation entre un homme et une femme, est une métaphore pour la relation entre Dieu et le peuple juif. Dieu est l'époux et le peuple juif est l'épouse.

La Michna dans le traité Taanit déclare que "le jour de son mariage fait référence au don de la Torah".

Le jour où Dieu a donné la Torah au peuple juif était leur jour de "mariage". Ce fut le jour où Dieu choisit le peuple juif, parmi toutes les nations, afin d'avoir une relation spéciale avec lui, comme dit le verset : "vous serez pour moi un royaume de prêtres et une nation sainte".

מובא במדרשי חז"ל שכל "שיר השירים"
רומז על עניין הקידושין שבין הקב"ה
וכנסת ישראל, שהקב"ה הוא הבעול וכנסת
ישראל היא אשתו של הקב"ה.¹¹

וכן מובא במשנה במסכת תענית¹² : "ביום
חתונתו זה מתן תורה", היינו, שבשבועה
שהקב"ה נתן את התורה לבני ישראל, אז
היתה ה"חתונה" בין הקב"ה ובני ישראל.
והיינו, שבשבועת מתן תורה בחר הקב"ה
ובבני ישראל - "ובנו בחרת מכל עם
ולשון"¹³ - שייהיו קשורים עמו, כמו
שכתוב¹⁴ "ואתם תהיו לי מלכת כהנים
וגוי קדוש".

.13. ראה שו"ע אדה"ז או"ח ס"ס ג"ד.
.14. יתרו יט, ג

.11. ראה גם לkipush חט"ז ע' 320. ח"ט ע' 143. הל"ד ריש ע' .
ועה. .12. כו, ב

Le mariage est une consécration

Ce lien est appelée *kidouchine*, comme dit le verset : "une nation sainte". Tout comme dans les *kidouchine* entre un homme et une femme, qui interdisent les relations avec tout autre personne. Cela signifie que nous devons considérer le monde entier comme étant *hekesh*, consacré. Comme le Talmud déclare dans Berakhot : "Celui qui profite de ce monde sans réciter de bénédiction est à l'image de celui qui tire un bénéfice impropre des objets consacrés à Dieu".

ועניין זה נקרא בשם "קידושין"
- כלשון הכתוב "גוי קדוש" - על
דרך קידושי איש ואשה ש"אסר
לה אכולא עלמא כהקדש", והיינו,
шибיהודי צריך להסתכל על כל ענייני
העולם שהם אסורים עליו כהקדש,
כפי שמובא בגמרה במסכת ברכות¹⁵
כל הננה מן העולם הזה بلا ברכה
כאילו נהנה מקדשי שמיים".

Source 6 Talmud, Traité Berakhot 35a

Rabbi Yehoudah a dit au nom de Chmouel : Celui qui profite de ce monde sans réciter de bénédiction est à l'image de celui qui profite des objets consacrés, comme le dit le verset : "La terre et tout ce qu'elle contient appartient à D.ieu."

אמר ר' יהודה אמר שמואל: כל הארץ
מן היעולם קעה בלי ברכה כאילו נעה
מקדשי שמיים, שנאמר: "לה הארץ
ומלואה".

>> Le Rabbi

Trois moyens de forger des liens avec D.ieu

La relation entre D.ieu et le peuple juif se fait à travers la Torah, "le jour de son mariage fait référence au jour du don de la Torah". La Torah est divisée en trois catégories, qui sont symbolisées par : l'argent, le document et la cohabitation. Ce sont trois moyens de se connecter à D.ieu.

Les sages disent aussi : "le monde repose sur trois piliers : la Torah, le service divin et les actes de charité".

ועל זה אמרו שהשידוך וההתಕשות של בני
ישראל עם הקב"ה - שככלותו הוא על ידי
התורה, "ביום חתונתו זה מתן תורה" - הוא
"בשלש דרכים, בכסף בשטר ובביאה", שהם
שלושת העניינים שבהם מתחילה התורה
עצמה.

ועל דרך מאמר חז"ל¹⁶ "על שלשה
דברים העולם עומד על התורה ועל
העבודה ועל גמilot חסדים",

La Torah est généralement divisée en trois catégories. Elle peut également être divisée en trois catégories symbolisées par "l'argent, le document et la cohabitation".

Les trois catégories sont les suivantes :
 (a) les mitsvot accomplis avec le corps.
 (b) les mitsvot accomplies avec les biens d'une personne, dans lesquels elle a investi beaucoup de travail, et non avec son corps.
 (c) les mitsvot accomplies avec les facultés intellectuelles et émotionnelles.

Ces trois catégories correspondent à :

- (a) La cohabitation représente les mitsvot accomplies avec le corps.
- (b) L'argent (qui comprend tout ce qui a une valeur monétaire) fait référence aux mitsvot accomplies avec les biens d'une personne.
- (c) Le contrat : L'utilisation d'un document pour les kidouchine est dérivée du mot "sefer" (livre), qui fait allusion à l'étude de la Torah.

הינו, שכליות התורה נחלה לשלשות העניים, תורה, עבודה וಗמilot חסדים, ועל דרך זה ישנה גם החלוקת של כלות התורה לשולשות העניים של כסף, שטר וביאה.¹⁷

והענין בזה - שכליות המצוות נחלקים לשולשה סוגים : (א) מצוות שהן בגופו של אדם, (ב) רוב המצוות שאין מצוות שבגופו, אלא הן הקשורות עם העניים שבם מתעסק ומתייגע בכל ישותו, שכליותם הם נכסיו של אדם, (ג) מצוות הקשורות עם כחות הנפש, שעיקרם הוא כח החכמה, הבנה והשגה.

וזהו החלוקת של שלשות העניים, כסף, שטר וביאה:

(א) ביאה - קאי על המצוות שהן בגופו של אדם.

(ב) כסף - כסף לאו דוקא, אלא כולל גם שווה כסף - מתייחס למצוות הקשורות עם נכסיו של אדם.

(ג) שטר - תלמידים¹⁸ מגירושין שבם נאמר¹⁹ "וכתב לה ספר גו'" - רומז על לימוד התורה שנקראת ספר, "ספר התורה הזאת"²⁰.

Il arrive que l'on ne puisse pas déleger

Nous comprenons maintenant le fait que l'on puisse déleger les mitsvot accomplies avec ses biens avec l'aide d'un intermédiaire. Les mitsvot accomplies avec le corps, telles que la mise des téfilines, ne peuvent pas être accomplies à l'aide d'une tierce personne - c'est une mitsvah qui doit être accomplie avec son propre corps.

ועל פי זה יומתך שכחים שבקיים המצוות יש חילוק בין מצוות שבגופו למצוות שאיןם בגופו, שמצוות שאין בגופו אפשר לקייםין גם על ידי שליח, מה שאין כן מצוות שבגופו צריך לקייםין בעצמו ולא עוזרת שליחות, כמו מצוות תפילהין, שאי אפשר לצאת ידי חובתו על ידי שליח כיון שהוא מצויה שבגופו (כמבואר באורך בפוסקים²¹) - כן הוא גם בשלוש הדרכיהם, כסף, שטר וביאה

.20.-taboa כח, ס.א.
 .21.ראה תוס' ר"ד לקידושין מא, א.

.17. ראה גם תומ' חכ"ר ריש ע' 181. ושם ג'.
 .18.קדושין ה, א. רמב"ם הל' אישות פ"ג ה'כ.
 .19. תצא כד, ג.
 .20. תצא כד, ג.

La même distinction existe en ce qui concerne les trois moyens des *kidouchine* : Lorsqu'ils sont effectués par l'argent ou par un document ils peuvent être réalisés par l'intermédiaire d'un mandataire. Cela est impossible concernant la cohabitation. Elle ne peut être effectuée uniquement par l'homme lui-même.

שנהו האשה נקנית, שקידושין בכסף ובשטר יכולם להיות גם על ידי שליח²², מה שאין כן קידושי ביה שאינם יכולים להיות על ידי שליח.

Le mariage parfait

Dans notre relation avec Dieu, nous devons commencer par l'un de ces trois moyens ; et puisqu'une Mitsva en entraîne une autre, nous arriverons finalement à exploiter les trois canaux.

Cela nous permettra d'aller jusqu'au mariage véritable entre Dieu (l'homme) et le peuple juif (la femme).

זהו תוכן העניין של "האשה נקנית בשלוש דרכים כו'" - שהחלה ההתקשרות בין בני ישראל להקב"ה צריכה להיות לכל הפחות על ידי אחד משולשת הענינים הנזכרים לעיל, ו"מצוות גוררת מצווה"²³, שהולך "מחיל אל חיל"²⁴,

עד שיבוא לקיום כל שלושת הקווים, שאז יהיה לא רק התחלה הקידושין, "האשה נקנית", עניין האירוסין בלבד, אלא גם שלימות עניין הנישואין והחתונה של האשה זו כנסת ישראל והאיש והקב"ה.

L'enseignement

La leçon que nous pouvons tirer :

Nos sages nous enseignent que chaque jour nous devons considérer la Torah comme un nouveau cadeau. Bien que nous l'ayons reçue au mont Sinaï il y a des milliers d'années, nous devons accepter la Torah et ses commandements chaque jour avec la même passion et le même enthousiasme que lors de notre première rencontre.

הלימוד וההוראה מזה:

אמרו חז"ל²⁵ "בכל יום יהיו בעיניך חדשים", היינו, אף על פי שכליות העניין של קבלת התורה והמצוות (במעמד הר סיני) היה לפני אלפי שנה, מכל מקום, צריכים בכל יום ויום לקבל מחדש את התורה והמצוות באהבה ובשמחה על דרך שהיא בפעם הראשונה.

25. ראה ספרי ופרשנוי ואתחנן, 1. ש"ע אד"ז או"ח סס"א ס"ב.
ועוד.

22. קידושין שם. רמב"ם שם הי"ד-יה.
23. אבות פ"ד מ"ב.
24. תהילים פ"ד, ח. וראה ברכות ומ"ק בסוף.

Source 7 Deutéronome 6:6

Ces devoirs que je t'impose aujourd'hui seront gravés dans ton cœur.

וְהִי נְדָבָרִים הַאֲלֵה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוּן הַיּוֹם עַל
לְבָבֶן.

Rachi

ריש"י

Que je t'ordonne aujourd'hui Il ne faut pas qu'elles t'apparaissent comme un décret (diotagma) démodé, que plus personne ne respecte plus, mais comme un décret nouveau vers lequel tous accourent pour l'accueillir. Le mot diotagma désigne un décret royal promulgué par écrit.

אשר אָנֹכִי מְצֻוּן הַיּוֹם. לא יְהִי בַּעֲינֵךְ
כִּדְיוֹתֶגֶמָא יִשְׁנָה שָׁאֵין אֲכָם סוֹבָנָה, אֲלֹא
בְּחִדְשָׁה שְׁהַפֵּל רְצִיוֹן לְקָרְנוֹתָה. דִּיוֹתֶגֶמָא -
מְצֻוּן כַּפְלָן נְבָאָה בָּמְקַטָּב.

>> Le Rabbi

Il y a ici un enseignement concret pour chaque Juif, en particulier pour ceux qui passent leur journée plongés dans l'étude de la Torah. Ils doivent avoir une passion supplémentaire dans leur étude et leur pratique. Chaque jour, nous devons nous engager à nouveau dans le concept d'exclusivité. Notre seule relation avec les affaires terrestres devrait être dans le cadre du service divin.

Nous devons nous concentrer sur l'augmentation continue de notre étude de la Torah et de notre observance des mitsvot, en commençant par l'une des trois voies : les mitsvot réalisées par le corps (cohabitation), les mitsvot réalisées par les facultés intellectuelles (document), et la plus grande catégorie, les mitsvot réalisées avec nos biens (argent). Nous créons ainsi une relation avec Dieu de façon durable tout au long de l'année.

ובענין זה יש הוראה לכל אחד ואחד מישראל, ובפרט בחורים שנמצאים באוהלה של תורה, שאצלם צריכה להיות חיים תיריה בלימוד התורה, ולימוד מביא לידי מעשה²⁶, חיים תיריה בקיום המצוות - שבכל יום ויום צרייכים מחדש ("כחדים") לקבל על עצמן את העניין של "אסר לה אכול עלמא כהקדש", הינו, שמלבד עניין הקשור עם אמירת ברכה כו', אין להם שייכות עם ענייני העולם; ובמה היא התעסקותם - לילך "מחיל אל חיל" בלימוד התורה וקיום המצוות, החל מאחת משלוש הדרכים: מצוה שבגופו (ביהה), עניין הקשור עם הבנה והשגה, לימוד התורה (שטר), ועד לדרוב המצוות שאיןם בגופו (כסף), ועל ידי זה נעשה השידוך והקשר שלהם עם הקב"ה קשר של קיימה על כל השנה כולה.

משיחת יום ג' פ' חותמת, ג' تمוז, ה'תשכ"ג לקבוצת תלמידים מישיבת "נו"ר ישראל" טורונטו, בחדרו הקדוש הנחה בלתי מוגה תורה מנחם כרך ל' עמוד 97 והלאה